

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 9. lib. Genes. in quo describitur Noëmi exitus ex Arca & Sacrificium, Dei Benedictio, ebrietas Noë &c. Omittitur 10. Caput, quia meris constat Nominibus propriis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

nitus ejusdem nos oblivisci vult : *Obliviscere populum tuum , & domum Patris tui.* Psal. 44. Ne videlicet sola temporalium rerum recordatio sequiori quodam affectu animum imbueret , & ulteriori talium cogitatu à celestibus abstraheret. Claudere oculos non magnæ difficultatis opus : at apertis oculis , & ad videndum benè dispositis non videre , & à visis objectis non moveri , non percelli , non abripi , vix non impossibile est. Hac de causa Samuelem electi Populi aliquando futurum Judicem , à paternis avulsum laribus , sacra inter Templi Solymæi claustra quasi in solitudine , mente à mundanis rebus penitus abstractâ , voluit etiamnum juvenem educari Deus. Illum pariter , quò inter natos mulierum non surrexit major , mundo velut extorrem , in deserti antris nutriri voluit , ne ullus voluptati ad hunc sibi dicatum puerum pateret accessus : quin imò Sanctissimam Matrem suam , trium annorum tunc temporis puellulam , in Templo voluit collocari , ut sic in arctissimo propugnaculo custodita , nec minimam Mundo sui copiam faceret.

FASCICULUS III.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 9. lib. Genes. in quo describitur Noëmi exitus ex Arca & Sacrificium, Dei Benedictio, ebrietas Noë &c. Omittitur 10. Caput, quia meris constat Nominibus propriis.

Considera I. **Q**UAM largam benedictionem Deus impertiatur illis *N.17.* hominibus , qui per religiosæ vitæ Sacrificia seculum Noë divinis consecrant Servitiis : crescunt illi copiosa virtutum prole , & Virga timoris Dei dominantur in omnia animalia sensualium appetituum. *Videmur, ait Origenes Homil. 8. in Genes. quidem Deo negotiari , sed nobis cedunt negotiationis lucra. Videmur Deo offerre hostias, sed nobis quæ offerimus, redonantur : Deus enim nullus*

lius indiget, sed nos esse vult divites &c. gerit herile se instar terræ perquam frugiferæ, quæ impensum sibi laborem & injecta semina centuplici fructu refundit. Cur ergo ô Christiane! tam magnam operum tuorum partem non Deo, sed Mundi Vanitatibus Sacrificas? certus, quod per hoc in omni virtutum & meritorum genitura sis semper sterilis futurus, æternamque maledictionem benedictionis divinæ locô in caput tuum provocaturus? *Quantò magis mundum accedis, tantò longius à Deo recedis. Quantò magis es foris Sapiens, tantò magis stultus intus efficeris. Quantò magis extra lucra quæris, tantò magis intus perdis,* ait Bernard. Serm. de miser. hum. Utinam Isaiaæ Prophetæ monitis vel semel de die aurem præberes Christiane! qui jubet: oculos aperias, ut videant, omnem laborem tuum, quem rebus terrenis impendis, nil nisi merum pulverem colligere. Pulvis est fama nominis tui, pulvis thesaurorum tuorum Substantia, pulvis obtentæ Dignitates. *Expergi-scimini, qui habitatis in pulvere.* Ecquid somno vanius reperiri potest, & tamen Somnia vocat Regius Vates omnia, quæ tantò studiò in rebus terrenis quæris: *Dormierunt Somnum suum, & nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.* Psal. 75. O quam ridenda felicitas illa est, quæ in solius Phantasie ludibriis reposita consistit, quibus perditis & ipsa perditur? quales thesauri illi, qui non reperiuntur nisi clausis oculis, & apertis illis evanescent? excute ergo hunc somnum, tot ab annis à Mundo decepta anima, & ad laborem nata, labora pro thesauris in Cælo reponendis, ubi eos nec erugo nec tinea demolitur. Si pati oportet, patiaris pro Dei gloria, pro æterna Salute, pro Religionis tuæ Veritate, ut coronam ab illo accipias, apud quem nullus etiam pro minimo opere debitam perdit mercedem.

N. 18. *Confidera 2.* Quanta damna immineant homini à vino immoderatiùs hausto, dum primus Vinearum Inventor Noë risui & cachinnis proprii filii teste Scripturâ hujus capitis v. 23. illius causâ expositus est. S. Chrysostomus effectus ex ebrietate nasci solitos perpendens Homil. 27. in Acta Apostol. ait: *Quid ebrio turpius? ridiculus est famulis, ridiculus est hostibus, miserabilis apud amicos, omnium detestatione dignus, bestia est magis quam homo.* Quanta ignominia fuit Regi Nabuchodonosor, bovis instar in sylvis discurrere, mugire, & fœnum comedere? & hoc, quod ipsi immanis pœna fuit, homo ingenuus ultrò assumat per immoderatum vini usum? Indus quidam *Bisciolâ* teste lib. 10. 6, 13. Vino apprimè deditus, cum pœnitentiæ beneficiò ad frugem rediit.

rediisset, fassus est: vidisse se in quiete Juvenem candidum, qui cum prehensâ manu ad compotatorum cœtum duxerit, jussu intueri eorum vultus, quos primò poculò immutari, & quò plus haurissent, eò deteriores fieri, tandemque in dæmones turpissimâ metamorphosi transire conspexerit. Eant ebrii ad speculum, intueantur se, quid aliud quàm belluarum species in se ipsis notabunt? hinc fertur: Platonem, suos discipulos admonere solitum esse, ut se ebrios speculo objicerent: fore enim, ut visâ sui imagine tam deforme vitium caveant. Non dispari de causa Lacedæmones filiis temulentos proponebant servos, ut eorum scœdò spectaculò correcti, à vinolentia abhorrerent. Disce ergo frænare appetitum, quem geris erga hunc liquorem.

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 11. lib. Genesis, in quo describitur structura turris babilonica, confusio edificantium.

Considera: **Q**uid tandem machinentur homines, ambitioni & vanæ N. 19.
gloriæ dediti? quomodo integris diebùs & noctibùs
desudent, ædificium honoris & magni nominis sibi erecturi. At ve-
rò ut illud vix erigere cœperint, experiri cogantur, quod superbis
Babylonicæ turris ædilibus obtigit: à morte enim, aut subitaneo ca-
su sinistrae sortis præventi, opus tantò labore erigi cœptum, aut jam
erectum relinquere debeant, expulsi in regionem damnationis æter-
næ, aut saltem miseræ temporalis. *Perdita vita homines ait Petrus Bles-
sens, ad Sac. Aul. se laboribus torquent, curis cruciant, expensis eviscerant.
Nonne figuram araneorum gerunt, quæ de suis visceribus telam texit, ut muscam
capiant vilissimam? quid est inanis gloria, quam venantur, nisi musca vilissima?*
Rufinus cum Arcadiò Imperatore Regnum administrans: cum teste
Nicephorò lib. 13. c. 1. Hâc gloriâ non contentus, omnem move-
ret lapidem, ut solus imperaret, caput perdidit, antequam ei Diade-
ma imponeret: priusque abscissâ dexterâ per Urbem circa opificum
domos ambulare jussus, ambitionem suam pudendò elogiò fateri
debuit. Absolom stimulante fastu contra proprium Patrem assur-
gens, ut eum de Throno dejiceret regnaturus ipse, crinibus ex arbo-
re suspensus, & triplici lanceâ à Joab transfossus interiit. *O ambitio!
ambientium crux! quomodo omnes torques?* exclamat S. Bernardus lib. 3.
C Confid.